

INTERPELARE

Adresată **Domnului CRISTIAN DIACONESCU**

: **Ministrul de Externe**

De către: Deputat VALERIU TABĂRĂ Grupul parlamentar al PD-L

În ședința Camerei Deputaților din data de 30 martie 2009

Obiectul interpelării:

Poziția României față de minoritatea română din Serbia

Stimate domnule ministru,

Se știe că în afara granițelor actuale ale României trăiește o mare parte din națiunea română (în Republica Moldova, Bucovina de Nord, Ținutul Herța - Sudul Ucrainei, Transnistria etc.), în comunități mai mari sau mai mici. Se știe că, în ultimii ani, Guvernul și Parlamentul României au făcut eforturi pentru a îmbunătăți cadrul legislativ și a da sprijin pentru comunitățile românești din afara granițelor.

O problemă mai deosebită este cea a comunității românești din Republica Serbia, concentrată în două regiuni ale acestei țări: Voivodina și Valea Timocului.

Dacă pentru partea comunității românești din Voivodina nu există decât probleme de organizare, pentru minoritatea românească din zona Văii Timocului există serioase probleme de recunoaștere, având în vedere numele de vlahi pe care statul sârb îi consideră ca entitate separată de români. Culmea este că și politicienii români contribuie la această separare în două comunități române în Valea Timocului: a se vedea, în acest caz, poziția unor parlamentari români din Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei, când aceștia au votat pentru comunitatea vlahă din Serbia, ceea ce a iritat atât comunitatea românească din Serbia, cât și cetățeni români din interiorul țării.

Problema este gravă din mai multe puncte de vedere:

1. Se aduc prejudicii grave unității comunității românești din Serbia.
2. Se promovează confuzia: minoritatea și limba vlahă, minoritatea și limba română - două entități diferite în interiorul comunității românești din Serbia și, în special, în a celei de pe Valea Tomocului.
3. Se propagă confuzia cu privire la poziția statului român față de situația românilor timoceni, pe care unii politicieni români îi împart precum sârbii interesați de aceasta, în români și în vlahi.

Datorită acestor lucruri, nu este de mirare faptul că există părerea unanimă că statul român doar mimează sprijinul pentru comunitatea românească din Timoc. Așa se explică și poziția românească slabă față de agresivitatea autorităților sârbe îndreptată împotriva singurei biserici din zona Timocului în care slujba se ține în limba română. (biserica de la Malainița).

Față de cele de mai sus, cu respect vă rog, domnule Ministru, să-mi prezentați care este poziția oficială a României cu privire la comunitatea românească din Republica Serbia, cu referire specială față de comunitatea românească din zona Văii Timocului.

Care este poziția oficială publică a României față de cele două nume, român și vlah, date aceleiași comunități ?

De ce apar politicieni români care se alătură, în foruri internaționale, poziției sârbe care interesat mențin confuzia, pentru a destructura comunitatea românească ?

Vă rog, domnule Ministru, să-mi prezentați, scris și oral, poziția Ministerului de Externe față de problemele prezentate în această interpelare.

Cu deosebit respect,

Prof.univ.dr. VALERIU TABĂRĂ

Deputat PD-L de Timiș, Colegiul 6 Recaș